

PONOWIONY (5) *part praet pass pf*

ponowiony (3), **ponowion** (2).

Wszystkie o jasne.

sg m N (praed) ponowion (1). ◇ f N (praed) ponowiona (1) CzechRozm, ponowiona (1) BibRadz.
◇ n N ponowione (1). ◇ pl N subst ponowion(e) (1).

SI stp, Cn, Linde brak.

1. *Którego ważność została przywrócona, potwierdzona lub przedłużona (2) :* Zápovedzenie iezdzenia do Węgier ábo do Slaská, y o niewnoŝeniu kupi do Polski ieŝt to zákazánié ponowione SarnStat 1240.

ponowiony przez co (1): pochwaláiac vŝtáwę Oycowŝkâ/ która ieŝt vczyniona o pływaniu ná rzekách/ ŝkazálifmy: áby tám ten Státut przez ninieyŝy náŝ byl ponowion SarnStat 917.

2. *Uczyniony ponownie, powtórzony [komu] (3) :*

Wyrażenia: »obietnica ponowiona« (3): Obietnicá ponowioná Abrámowi. BibRadz Gen 13 arg; CzechRozm 179; CzechEp 296.

»znowu ponowiony« (1): temu [ludowi Izraelskiemu] miánowicie iákoby znowu one wŝzytkie ŝtáre obietnice ponowione byŝy: y do niego przywiázáne. CzechEp 296.

Szereg: »powtorzon i ponowiony« (1): Potym maŝz obietnicę Abrahámowi vczynionâ/ o naŝieniu iego/ która Izáákowi y Iákobowi powtorzoná y ponowiona byŝá. CzechRozm 179.

Synonim: 2. powtorzony.

Cf **PONOWIĆ**

LW